

M. A. E.

A „MAGYARORSZÁGI ARTISTA EGYESÜLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE

E hivatalos közlöny megjelenik minden hó 1-én és 16-án. Minden feleletet óhajtó levélhez válaszbélyeg melléklendő. ::
:: TELEFON 28-75. ::

Felelős szerkesztő:
S A S N Á C I

Előfizetési díj tagoknak: egész évre 4.80 K, fél évre 2.40 K, negyedévre 1.20 K, havonként 40 fillér, nem tagoknak 50 ::
:: százalékkal drágább. ::

Az egyesület hivatalos helyisége és a M. A. E. szerkesztősége: VII., Akácfa-utca 11. sz. I. em. Hivatalos órák: d. u. 3-4.

MAGYARORSZÁGI ARTISTA EGYESÜLET.

Meghívó.

Van szerencsénk a t. tagokat a folyó évi augusztus hó 14-én, délután 3 órakor, hivatalos helyiségünkben (Budapest, VII., Akácfa-utca 11.) megtartandó

rendkívüli közgyűlésre

tisztelettel meghívni.

Napirend: *Alapszabálymódosítás.*

Budapest, 1915. augusztus havában.

Mach Lázár,
titkár.

Szőke Szakáll,
I. alelnök.

UNGARLÄNDISCHER ARTISTEN VEREIN.

Einladung.

Die p. t. Mitglieder werden zu der am 14. August l. J. Nachmittag um 3 Uhr in Vereinslokale (Budapest, VII., Akácfa-utca 11.) abzuhaltenen

ausserordentlichen Generalversammlung

höflichst eingeladen.

Tagesordnung: *Statutenänderung.*

Budapest, im Monate August, 1915.

Lázár Mach,
Sekretär.

Szőke Szakáll,
I. Vicepräsident.

Erről is, arról is...

(S. N.) A világért sem akarunk rekriminálni, sőt nem is igyekszünk tüzes tollal megírni, hogy sérelem esett rajtunk, sulyos, nagy sérelem, mely vitális érdekeinkbe vág és szomorú perspektívát nyit. Arról van szó, hogy a budapesti színházak variété-kabaré előadásokkal szórakoztatják a közönséget, ujabban pedig a boldog vidékiek színházai is kabaréval igyekeznek boldogulni. Ugy tudjuk, a színházak feladata kultura terjesztés és ez az oka, hogy minden más szinpad, mely nem színházszerű, tehát nem egész estét betöltő

szóval „rendes“ darabok előadásával foglalkozott, egyszerűen rendőri felügyelet alatt állott. A színházakat az állam segítyezi, azért segítyezi, mert színháznak lennie kell — követeli a kultura, — ellenben kabarének, orfeumnak, variétének nem kell lennie, illetve mindent el kell követni, hogy szinpadokon kizárólag a „komolyan veendő“ műfaj foglaljon helyet. Legalább így mondták eddig „illetékes tényezők“ és nyomták, ahol lehetett az artisták produkcióit. Ugy volt, sőt úgy is van, hogy variété vagy kabaré szinpadokon egész estét betöltő darabokat előadni nem lehet. Ennek ellenében színházi szinpadok nem foglalkoztak apróságok variétészerű előadásával, ezt nem is tartották magukhoz méltónak. Így aztán szépen meg voltak egymás mellett az ellentétes felfogású szinpadok, míg a háboru ki nem tört. A háboru folytán a színházak elvesztették közönségüket. A sulyos megpróbáltatások idején a közönség idegesebb, türelmetlenebb lett, nem akart nagy, három felvonásos darabokat végig nézni, szórakoztatóbbat kívánt. A Vigszínház, Királysínház és sok vidéki műintézet kabaréja ezért szünetelt. Most már Budapesten és vidékén csak kabaréval szórakoztatja közönségét a színház és verseng a fővárosi és vidéki variété-artista szinpadokkal, anélkül, hogy „illetékes tényezők“ felszólalnának e „kulturaellenes“ működés ellen. Mindebből azonban egy ránk nézve fontos következtetést kell levonnunk és ez az, hogy nemcsak azt a szinpadot szabad kulturintézménynek minősíteni, amely hatósági engedéllyel „színház“ címmel ruháztatott fel és egész estét betöltő darabok előadásával foglalkozik, hanem azt a szinpadot is, mely nincs felhatalmazva a „színház“ cím viselésére és nem jogosított egész estét lefoglaló műveket is előadni. Mi legalább azt hisszük, hogy ez esetben a cím nem jelent minősítést. Ha a kabaréval foglalkozó színház kulturális feladatot teljesít, akkor a nem „színház“ című kabaré is kulturintézmény és akkor a kabaré és orfeum direktorok ép olyan joggal kérhetik tagjaiknak és vezetőiknek katonai felmentését mint a „valódi“ színházak, sőt talán szubvenciót is instálhatnának? . . .

* * *

A háboru kitört, a színházakban, orfeumokban, variétékban, kabarékban felmondották a tagok szerződéseit. Az igazgatóknak joguk volt erre, mert tagjaikkal kötött szerződéseikben volt egy olyan pont, mely ezt

megengedte. De a tagokat azért nem bocsájtották el a direktor urak, ellenkezőleg, megtartották őket „hadi gázsival“, ami azt jelenti, hogy fél vagy még ennél is alaposabban redukált fizetést adtak nekik. Mi, akik mindent megértünk, ezt is megértettük annál inkább, mert a direktorok a helyáratok felére redukálták. A háborút viselő budapesti magyarok azonban lassan-lassan beleszoktak a háboruba és ez annál könnyebben ment, mert itt a fővárosban semmi veszély sem fenyegette őket. Kezdték mulatókba, színházakba és más szórakoztató helyekre járni. Egy napon arra a meggyőződésre jutottak a direktorok, hogy vállalataik jobban prosperálnak mint valaha. Erre felemelték a helyáratokat és felemelték a tagok — munkaidejét, de fizetésüket nem. Valószínűnek tartjuk, hogy azért nem emelték fel a tagok gázsiját, mert a háboru folytán olcsóbb lett az élet, ingyen adnak lakást, kenyeret stb. stb. Vagy nem? Az igazság kedvéért meg kell jegyeznünk, hogy egyes direktorok a helyáratok és a művész személyzet munkaidejének emelésével a tagok gázsiját is emelték. De csak kevesen jártak el így. Miért?

Nyílt levél

Zsolthoz, az „Esti levél“ kitünő írójához.

A Pesti Hirlap egyik esti levelében az artistákra nézve rendkívül kellemetlen, sőt bizonyos fokig megbélyegző megjegyzés kapcsán foglalkozott a variété ügyével, azt irván, a Népopera ügyével párhuzamosan, „hogyminden variété uszályán hordja a leánykereskedelmet“. Engedje meg mélyen tisztelt Zsolt úr, hogy úgy a magam, mint a magyar artisták nevében helyreigazítsam fenti vádban foglalt tévedést annál is inkább, mert az Esti levelekből tudom, hogy Ön az igazat mindenkor készséggel karolja fel és örömmel áll pártjára azoknak, kiket ok nélkül bántódás ér.

A magyarországi variétéknek művészei a magyar artisták. A magyar artistáknak egyesülése a Magyarországi Artista Egyesület. Talán méltóztatik tudni, hogy a M. A. E. tagjait csakis erkölcsi bizonyítvány alapján veszi fel, mert a M. A. E. tagjaiért erkölcsi garanciát vállal és azoknak működését minden tekintetben ellenőrzi. Elképzelhető, hogy ilyen erkölcsi testület kebelében vagy csak közelében megtünnék a leánykereskedelmet, vagy hasonló tendenciát sejtető üzérkedést? Jól tudom, hogy a variéték tájéka nem mentes minden kinövéstől, de vajon van-e a társadalomnak egyetlen oly rétege is, ahol kinövések elő nem fordulnának? Hiszen a színház, a ballet, a képzőművészet stb. épúgy uszályán hordja a leánykereskedelmet, mint a variété, illetve épúgy nem hordja uszályán! Szórványosan előforduló esetekből nem lehet következtetéseket vonni, különösen nem, ha olyan súlyos váddá fejlődik a következtetés, mint az említett Esti levél vádja az artisták, variété-művészek ellen.

A variété ma a közönségnek ép oly kulturális szükséglete, mint a színház és azok a kiváló írók és zeneszerzők, akik a variété-színpadot szellemes termékekkel látják el, készséggel tanúsítják, hogy a variéték nivó tekintetében egyáltalában nem állanak az agyonpártolt színházak mögött. Az artisták, akik variété-színpadon működnek, nem állanak a boldog emlékezetű zengerájok előadóinak színvonalán, hanem épúgy szórakoztatják

művészetükkel a közönséget, mint a „rendes“ színészek. Az erkölcsi és nivóbeli emelkedést legjobban igazolja különben az a körülmény, hogy az Országos Színészegyesület, amely tüzzel-vassal küzdött az artisták ellen, később nem kifogásolta, hogy tagjai az orfeumok variété-színpadjain is fellépjenek.

Csak végig kell nézni az orfeumok színlapjain és rögtön kiviláglik, hogy nagyszerű és közbecsülésnek örvendő színészeink tekintélyes része a variéték színpadján keresi meg kenyerét. És vajon elképzelhető-e az, hogy ezek a becsületes és méltán tiszteletnek örvendő egyének valamilyen, a leánykereskedelem céljait szolgáló helyiségnek dobogóján megjelenjenek? Ha vannak kinövések és kellemetlen paraziták a variété-művészetben, akkor azokat ki kell irtani, ki is irtjuk őket, de nem képzelhető, hogy a magyar artistáknak, akik művészetükkel és folyton fejlődő intelligenciájukkal becsületesen keresik meg kenyerüket, akik jó hazafiak és adófizető polgárai az országnak, leánykereskedelmi vádakkal helyes volna-e existenciájukat megrendíteni. A M. A. E. megizmosodása bizonyítja legjobban, hogy maguk az artisták azok, akik szívósan és törhetetlen akaraterővel törek-szenek arra, hogy a variété-művészet és erkölcsi tekintetben a legnagyobb megbecsülésre legyen érdemes.

Porzolt Kálmán a régi szépeplékü Népszínház nagynevű igazgatója, a magyar színészeknek bőkezű mecenása és a magyar színház tekintélyének megalapozója, nagyon jól tudja, hogy úgy mint a kifizetésü karhölgyek nem képviselhetik a színházak leánykereskedelmi alosztályát, épen úgy csak a Gyűlöletország rossz akarattal telített rágalmazói foghatják rá a mai modern és európai nivón álló variétékre a leánykereskedelmet.

Tudjuk, hogy a laikus, a dologhoz nem értő felelőtlen szószátyárkodók többször tesznek az artistákra nézve bántó, sértő kijelentéseket, melyeket azonban épen az üres fecsegőkre való tekintettel figyelemre sem méltattunk soha, de nem mehetünk el hallgatagon vádak mellett, akkor, amikor Magyarország egyik legelterjedtebb lapjának hasábjain a közönség egyik legkedveltebb és legmegbecsültebb írója terjeszti rólunk a meg nem érdemelt tévhitet.

Uram! 3000 magyar artista, becsületes polgár-ember, a magyar kultúra még egyelőre érdekük szerint meg nem becsült napszámosa, mélyen megrendülve és önérzetében megsértve vett tudomást arról, hogy az ő tisztas foglalkozásukat a leánykereskedelem sarába rántották és hiszi, reméli, hogy az ellene emelt vád kimagyarázására és az igazsághoz hiven való helyreigazítására az általunk annyira tisztelt Zsolt módot és helyet fog találni.

Az artista összesség nevében kiváló nagyra-becsülésünk kifejezése mellett

Aczél Viktor,

a Magyarországi Artista Egyesület tagja.

Halálozások.

Barokaldi József igazgató. A magyar artistavilág egyik kimagasló tagja volt Barokaldi József, kinek elhunytáról az egész magyar sajtó osztatlan részvétellel emlékezett meg. Mi Barokaldi Józsefben nemcsak az artistáknak igazsívü szószólóját siratjuk meg, ki élete végéig rendithet-

een harcosa volt eszméinknek, hanem az artista-kultúra egyik legkiválóbb zászlóvivőjét, aki mindig — még a legnagyobb áldozatok árán is — arra törekedett, hogy az artistaság ne sülyedjen kóklerséggé, ne legyen csepürágóvá. Szilárd jellemű ember volt és becsületes gondolkozású, nem elégedett meg azzal, hogy hangzatos vásári ordítózással publikumot csődített arénájába, hanem igyekezett is a közönség pártfogását hozzáértő, szakavatott artisták nivós mutatványaival meghálálni. Cirkusza, melyre nemcsak budapesti, hanem pesti emberek is emlékeznek még, érthetően, a városliget legfrekvenciáltabb szórakozóhelyei közé tartozott. Előadásaiban ép oly örömet talált az intelligens néző, mint a legkisebb igényű cselédleány. Barokaldi működését mindenfelé méltányolták is; a hatóságok és különböző fórumok készséggel támogatták minden tervét, szelvében-hosszában tiszteletbeli állásokkal tisztelték meg és természetesen egyesületünk is sietett őt tiszteletbeli tagjává megválasztani. Barokaldi eredetileg olasz származású ember volt, és ugynevezett ligeti néven Garibaldi-nak nevezték, mindazonáltal megtanulta nyelvünket, szerette a magyarokat, ahol lehetett ezt be is bizonyította és Magyarországot második hazájának nevezte. Nyolcvanhat éves korában végelgyengülésben hunyt el. Utolsó útjára százakra menő tömeg, mindmegannyi hive és most igaz siratója kísérte el.

Temetésén a Magyarországi Artista Egyesület képviseletében ott voltak: Szabó Sándor alelnök, Baumann Károly, Palotta Frigyes, a Könyöt és Beketow cirkusz tagjai stb. Barokaldi koporsójánál a Magyarországi Artista Egyesület nevében Aczél Viktor tartotta a következő beszédet:

„A Magyarországi Artista Egyesület nevében jötünk ravatalodhoz, hogy megilletődéssel bucsuzzunk Tőled, aki az artistapályának majdnem semmiből való megteremtésében komoly és küzdelmes munkával vettél részt és egyike voltál azoknak, kik nimbuszt szereztek az artistahivatásnak. Részt vettél Te is abban a nagy, lendületes munkában, amely a 40 év előtti Pestből a mai kulturált világáros variété művészetét alapította meg és nincsen Pestnek egyetlen polgára sem, aki ne ismerné és ne tisztelné nevedet, annak nevét, akiével a mi városligetünk artista-kultúrája egybeforrt. Midőn számodra, Barokaldi József, aki egyesületünknek egyik legrégebbi buzgó tagja voltál, leteszem a magyar artistaság könyves koszoru-virágjait, mindnyájunk szívéből szólok, ha azt mondom: hogy mindenkor annyi szeretettel és tisztelettel fogunk Reád gondolni, mint amennyi tiszteletet és mngbecsülést szerezteél Te a mi pályánknak. Barokaldi József, Isten veled!”

Barokaldi József halála alkalmából a Magyarországi Artista Egyesület az özvegynek és családjának részvétét fejezte ki.

Faludi Vilmos balletmester. A halál könyörtelensége elragadta sorainkból Faludi Vilmos balletmestert, aki a magyar variétéművészetnek életén át igen jelentékeny tagja volt. Hosszu művészpályáján a Magyar Királyi Operaháznál, sok külföldi előkelő színpadnál és utóbb a Magyar Műszinkörnél működött sikeresen. Halálát a számos hálás tanítványa és tisztelője siratja.

A Mach Testvérek gyásza. Őszinte részvétellel fordulunk Egyesületünk kiváló pénztárosa és titkára Mach Zsigmond és Lázár felé, kiket a közelmúltban súlyos csapás ért. Elvesztették édesanyjukat. Özv. Mach Ignácné

86 éves kort élt. Gyermekének élete utolsó pillanatáig odaadó és hűséges anyja volt és ez a körülmény megérteti velünk azt a súlyos gyászt, amely ezt a két hű funkcionáriusunkat érte. Titkárunkat azonkívül, hogy édesanyját elvesztette, még az a borzasztó nagy csapás sújtotta, hogy 16 éves gyermeke súlyos betegség folytán szintén elhunyt. A mélyen sújtott apa ugyanazon a napon vesztette el fiát, amely napon szeretett édesanyját temette. A Mach Testvéreknek fájalmában nemcsak mi, akik közvetlen barátai vagyunk, veszünk részt mély részvétellel, hanem mindazok, akiknek alkalmuk volt kedves egyéniségüket megismerni.

Bettelheim Izsó. Ugy látszik a halál nemcsak a harcmezőn arat, hanem közülünk is elragadja azokat, akik ránk nézve értékesek és kedvesek voltak. Alig parentáltuk el Barokaldi József és Faludi Vilmos tagtársainkat, máris arról a szomorú hírről kell beszámolnunk, hogy régi buzgó tagunk és zászlóvivőnk, Bettelheim Izsó e hó 29-én elhunyt. Bettelheim Izsó 57 éves volt, 12 évig volt tagja a Magyarországi Artista Egyesületnek és közel 10 év alatt mint zászlóbiztos ernyedetlen szeretettel és a jó ügyhöz méltó buzgalommal látta el zászlóbiztosi tisztségét. Közel egy évi súlyos betegségtől váltotta meg a halál. Temetésén, mely mult hó 30-án délután 4 órakor ment végbe, az ő általa oly nagyon szeretett egyesületi zászló alatt kivonultak a M. A. E. tagjai és ezek közül az Egyesület nevében Aczél Viktor parentálta el megható szavakkal.

Artista színpadok műsora.

A Magyarországi Artista Egyesület szolgálatot vél teljesíteni olvasóinak, amidőn ezen rovatban időnként számot ad az egyes artista színpadok műsoráról. A műsorokat lehetőleg eredeti formájukban, úgy fogjuk leadni, mint a hogy szerkesztőségünkbe érkeznek. Az artisták jól teszik, ha érdeklődnek eme rovatunk iránt, a színpadtulajdonosokra nézve pedig mindenesetre előnyös, ha e rovatunkban műsorukat hibátlanul adhatjuk le. Kérjük is őket, sziveskedjenek mindenkor lehetőleg pontos és megbízható műsorszöveget rendelkezésünkre bocsátani és abban netán előforduló változásokról hozzánk külön értesítést küldeni.

Casino mulató. Igazgató: Keleti Herman. Ligeti Vilma énekesnő, Klemi Klementin nemzetközi táncosnő, Mary Maryan táncosnő, Ligeti Mariska lábujjhegy táncosnő, Dalmore-Duo tánc-kettős, Ellen Solweg táncosnő, Anie Merla előadóművésznő, Elkins Lola táncosnő, Margó Margot keleti táncosnő, Csókvásár, vig operette, irta: Bródy István, zenéjét szerző: Leitner Pál, Barcarolla fantasie táncosnő, Vera Rodé táncművésznő, Jakabffy Jolán saját jelenetében, Mignon-Duo mondain táncosok, Zulejka keleti táncosnő, Geschw. Martens akrobata művésznők. Előadás után parkettánc. Balletmester: Geiger Izsó. Táncmester: Szász Sándor.

Berlini kert. A kabaré műsora: Bán Ilonka ének, Irma Monti dizőz, Irma Sylvani előadónő, Jelly Margit énekesnő, 43—50 aktuális színpadi tréfa, Felhő Rózsi kuplékkal, Pálffy Mariska előadónő, Adler Lola előadónő, Fehér Artur katona számmal, Trude Troll táncos szubrett, Szalontai Ferike szeriöz és vidám dalokkal, Der Strohwitter, vigjáték I felv., Paul Morgan felléptével, Sebesi Tessza klasszikus táncokkai, Lea Seidl német előadónő, Der Einbrecher, énekes darab, Annie Calice felléptével, Magyary Lajos kuplézik, Nastja lengyel-német diva, Szalontai Ferike mint vig szalmaözvegy, Mendelsohn a nászuton, I felvonásos operette, Rátkai Márton felléptével. Előadás után a Tabarín külön helyiségében nagy variété-műsor és modern parkettáncok bemutatása. Táncmester: Traube Laci.

Beketow-circus. Marietta k. a. művésznő a nyergeletlen lovon (Magyar), Wilke Willy idomított elefántjaival (Német), Gönödör-csoport magyar akrobaták, Gautier E. magas iskolát lovagol (Svéd), Jancsi a magyar énekes bohóc, Kloske Ernő szabad idomítások (Német), 6 Cape elsőrangú német kerékpárosok, Clemens

Belling amerikai szalonkomikus idomított háziállataival, Világháboru az Igazságért, nagy kiállításos harci némajáték 6 képben. Minden vásár- és ünnepnapon délután 4 órakor nagy ünnepi előadás. Minden csütörtökön délután 4 órakor nagy családi előadás.

Barokaldi-Néparéna. (Igazgatók: Könyöt Testvérek.) Könyöt Adolf igazgató lóidomításával, Le a Cilinderrel, humorisztikus sport lovagló jelenet, Kiki törpe bolondos Auguszt, Chaly és Kiki, Bohóztos jelenet, Preciosa és Kuni magas ugrók, Walley úr idegnélküli csoda, Irén k. a. lovárnő a nyeregtelen lovon. 6 Baron k. a., Tánc-egyveleg, Ló idomítások szabadban elővezetve Könyöt A. igazgató által, Stanke fivérek tornászok, Ottó úr a szék gulán, Adolfo, Satomortól lovar, Walley nővérek rongyfestők, Polo lóháton Sport jelenet, Könyöt Adolf igazgató iskolalovar az ő Tángó lovával, Denis család bohóztos lovagló jelenet, Alli és Funczi bohóztos jelenet, Ottó és Jetta k. a. légtornász. A Vörös Ördögök, Nagy lovaregyveleg lov. Könyöt testvér, Élő golyó, Margit és Miczi k. a. a mozgó golyón, Walley kettős műkerékpárosok, Annus k. a. idomított kutyáival, Cowboy időöltése, Bohóztos jelenet, Dupla Jockey lovaglás Arthur és Jony úr által, 2 Jockey jelenet, lov. Agnes k. a. és Adolf úr, Lilli k. a., Zsonglőr jelenet lóháton, Haring testvérek egyes nyújtón, Mici k. a., sodronyművész, Ágnes k. a., műlovárnő, Bohóztos némaképlet.

Jegyzőkönyv

felvétel a Magyarországi Artista Egyesületnek 1915. évi július hó 17-én délután 3 órakor egyesületi helyiségében megtartott rendkívüli közgyűlésén.

Megjelentek: Mach Lázár, Aczél Viktor, Roland Róbert, Kővári Lajos, Blumau Károly, Szabó Sándor, Palotta Frigyes, Szőke Szakáll, Kemény-Hart Árpád, Mach Zsigmond, Arányi Vilmos, Sándor József, Neszmélyi Izsó, Csontos Károly, Bauer Sándor urak.

Szőke Szakáll I. alelnök: megnyitja a rendkívüli közgyűlést, konstatálja, hogy a közgyűlés nem határozatképes, mert az alapszabályok értelmében, ha alapszabály-módosítás van napirenden, az egyesületi tagok $\frac{1}{3}$ részének kell jelen lennie. Minthogy az egyesület tagjainak száma 278, tehát 93 tagnak kellett volna megjelennie a közgyűlésen, azonban csak 15 tag jelent meg személyesen és 7 tag meghatalmazás útján képviselve, az alapszabályok 25. §-a értelmében a közgyűlést f. évi augusztus 14-ikén délután 3 órára elnapolni, illetve ezen időre újból összehívni kénytelen, mely alkalommal tekintet nélkül a megjelenő tagok számára, a közgyűlés határozatképes lesz.

Szőke Szakáll I. alelnök végül megköszöni a tagok megjelenését és a közgyűlést bezárja.

Mach Lázár, titkár.

* * *

Jegyzőkönyv, felvétel a Magyarországi Artista-Egyesület 1915. évi július hó 17-én tartott választmányi ülésén. Jelen voltak: Szőke Szakáll I. elnök, Szabó Sándor II. alelnök, Mach Lázár titkár, Aczél Viktor ellenőr, Mach Zsigmond pénztáros, Palotta Frigyes gazda, Kővári Lajos, Blumau Károly, Arányi Vilmos, Neszmélyi Izsó, választmányi tagok.

Szőke Szakáll I. alelnök: üdvözli a jelenlevőket konstatálja a határozatképességet és kéri titkárt az utolsó jegyzőkönyv felolvasására.

Titkár megteszi, a választmány jóváhagyja a jegyzőkönyvet, melyet Arányi Vilmos és Mach Zsigmond urak hitelesítenek.

Mach titkár jelenti, hogy a gyógyszertárak fél-éves számlái most érkeztek be; ezekből kitűnik, hogy

az 1568. számú tag dacára annak, hogy 23 kor. tagdíj hátralékban van K 6.97 összegű gyógyszert vett igénybe.

Ezért felszólítjuk úgy a tagdíjhátraléknak, mint a gyógyszerekért járó összegnek 48 órán belül való beküldésére, mert ellenkező esetben az egyesület ezen ügyet ügyvédjének adja át.

Aczél Viktor számvizsgálói állásra ajánlja Sas Nácit és miután Aalbach Jacques urnak szerkesztői tisztsége csupán egy rendes vagy rendkívüli közgyűlés egybehívásáig bír érvénnyel, ezen mandátum pedig a mai napon összehívott rendkívüli közgyűléssel lejárt, fenti tisztségre is Sas Nácit ajánlja, megjegyezvén, hogy ezen ügyről nevezettnek már előzőleg említést tett, ki hajlandónak is nyilatkozott a szerkesztői tisztség elvállalására.

Szőke Szakáll I. alelnök: támogatja Aczél Viktor indítványát, mivel Sas Nácit a maga részéről is megfelelő személynek találja e két tisztség betöltésére.

Neszmélyi Izsó kérdést intéz az alelnökhöz, hogy az alapszabályok miképpen intézkednek a számvizsgálói állás betöltése ügyében és, hogy jogában áll e választmánynak a tagok sorából számvizsgálót választani.

Szőke Szakáll I. alelnök: megnyugtatja Neszmélyi Izsó urat és felolvassa az alapszabályok erre vonatkozó §-át, melynek értelmében jogában áll a választmánynak a tagok sorából számvizsgálót választani és kérdést intéz a jelenlevőkhöz, hogy van-e megjegyzésük ezen választáshoz. A választmány Sas Nácit egyhangulag számvizsgálónak választja meg.

Szőke Szakáll I. alelnök előterjeszti Aczél Viktor-nak Sas Náci a hivatalos lap felelős szerkesztőjévé való megválasztására vonatkozó indítványát. A választmány Sas Nácit egyhangulag megválasztja a hivatalos közlöny felelős szerkesztőjévé.

Mach Lázár titkár: indítványozza, hogy Aalbach Jacques urnak levél irassék, amelyben a választmány megköszöni az eddigi szerkesztői működését.

Szőke Szakáll I. alelnök: támogatja Mach Lázár úr indítványát azzal, hogy Aalbach urnak még tudtul adandó, hogy a lap új felelős szerkesztője Sas Náci.

A választmány még arra kéri Aalbach urat, hogy a jövőben is támogassa az egyesületet és ha ideje engedi, írjon néha szacikkeket lapunk részére. Mach Lázár titkár és Szőke Szakáll I. alelnök indítványát a választmány egyhangulag elfogadja.

Halasztásokra és kölcsönökre vonatkozólag előterjesztik, hogy halasztást kért az 1492. sz. és 1588. sz. tag. Megadatik.

1514. sz. tag 50 korona kamatmentes visszafizetendő kölcsönt kért, azon ígéret kapcsán, hogy katona volta dacára aug. 1-től havi 10 koronás részletekben fogja a felveendő kölcsönt törleszteni. A választmány ezen tag kérvényét visszautasítja azzal, hogy a pénztár hasonló kiadásokkal már amúgy is túl van terhelve.

959. sz. tag szintén 50 korona visszafizetendő segélyt kért. A választmány ezen segélyt sem adja meg, mert a pénztár nagyon igénybe van véve.

Új tag: Fodor Vilma.

Több tárgy nem lévén Szőke Szakáll I. alelnök ismételtén megköszöni a tagok megjelenését és az ülést bezárja.

Mach Lázár, titkár.

Kiadja a „MAGYARORSZÁGI ARTISTA EGYESÜLET.”